



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vitae Sanctorvm

complectens sanctos Mensium, Ivlivm Avgvstvm & Septembrem

Lippeloo, Zacharias

Coloniae Agrippinae, 1603

Vita S. Goaris Presbyteri, Ex ea quæ est per VVa[n]delbertum Diaconum &
Religiosum Prumiensem, Is auctor claruit anno Christo 850. quo verò
tempore hic sanctus floruerit patet infrà.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42728

*Sancti post
mortem pro
nobis orant.*

ti confecti laticem quærerēt, nullo modo reperire quibant, fugiebat enim ab eis; Iudæi autem quodocunq; aquatum venerant, scaturiebat eis vnda, & aquabant. Cæterum quandoquidem Esaia Prophetæ istud acceptum referūt, in perennem eius rei memoriam, populus accuratè, prophetam istuc solo reddidit magna cum gloria, & perquam honorificè; vt per eiusdem intercessionem in consummationem vsq; sæculi aquæ eiusmodi fructus impetretur, cui scilicet vsum referebant acceptum. Extat autem monumentū Esaia finitimum sepulturæ principum post sepulcra sacerdotum, versus Notum partemque meridionalem. Salomon enim Hierosolymam constituens, ex præscripto Dauid patris, Regum excitauit Mausolea. Existit autem orientem versus Sion, quæ introitum à Gabaoth possidet, quæque ab oppido viginti distat stadijs. Foveam præterea fecit illic incompræhensibilem; magnæ etiamdum parti mortalium incomper-
tam.

*Vide Notat.
C. Baron. in
Martyr. Ro.
Itē Ioan. Mo-
lanū in Ann.
Marty. Vsu-
ardi.*

*6. Iulij.
Patria & Pa-
rentes eius.*

** Floruit hic
Childebertus
An. Domini
526. & se-*

VITA S. GOARIS PRESBYTERI, EX
*ea quæ est per VVādelbertum Diaconum & Re-
ligiosum Prumiensem, Is auctor claruit anno
Christi 850. quo verò tempore hic sanctus flo-
ruerit patet infra.*

G O A R claris natalibus, patre Georgio, matre verò Valeria, ex Aquitania prouincia oriund⁹, *Childeberti Clodouei filij, Francorum Regis tempore admiranda fama sanctitatis floruit. Cum enim ab ipsis penè incunabulis suauissimos pietatis ac iustitiæ fructus libare incepisset, eo sanctitatis breui peruenit,
vt sa-

vt sacerdotij gradu & honore presbyteratus
 accepto; Christi amore, parētibus & cognatis li-
 benter relictis, ad vltimos Galliae fines, peregrini-
 nus seculo, & caelestis patriae ciuis, migraret. De-
 latus itaq; in prouinciam, quae ripis Rheni flu-
 minis contigua, Trigoria nuncupatur, atq; ad
 Dioecesein pertinet Treuironum, intra terminos
 Vefalienſes sita; exiguum templum ibidem su-
 per riualū, qui nunc VVochara dicitur; summa
 felicitis Episcopi Treuironū voluntate, excitauit;
 in quo dies noctesq; diuinis operibus sedulo in-
 tentus, praecipuo quodā studio, hospilitatis vir-
 tutē exercebat; quam ad extremū vīq; vitę spiri-
 tum vt propriam deinde possedit. Neq; tamen
 his operibus contentus, paganorum inprimis
 conuersioni (quorum ingens ibidem numerus
 simulacrorum cultui impiē deditus erat) incum-
 bebat, omnib; vana idolorum superstitione
 deceptis verbū salutis annunciabat. Nec frustra
 sanē Euangelij sementa, iecit; nam quos verbo
 non poterat stupendis rerum factis excitabat, vt
 execrabili deorum inanum cultu relicto, veri-
 tatem amplecterentur, seq; suaq; omnia vni Deo
 & Christo Iesu permitterent. Erat ei solennis
 consuetudo, peracto indies pro statu Ecclesiae
 Missae sacrificio, & Psalterio ex integro intentē
 completo, pauperibus deinde & peregrinis ope-
 ram dare; adeoq; hanc de omnibus benemerendi
 virtutem strenuē exercebat, vt quidam tā ex-
 cellentis disciplinae æmuli, dæmonis fraudibus
 concitati, virum sanctum in apertum crimen,
 structa calumnia, vocare non vererentur. Cum
 enim totis diebus eum pauperes fouentē & per-
 egrinos cibo potuq; reficientem cernerent, ca-

quētib; te-
 ste C. Baro-
 nio Tom. 7.
 Annales.

Relicta pa-
 tria, migrat
 in dioecesein
 Treueren.

Studet hospi-
 talitati per
 omnem vitā.

Multos gen-
 tiles conuer-
 tit.

*Aemuli S.
Viri.*

*Traducitur
apud Episco-
pū Treuiren.*

*Charitatis of-
ficia aemuli
eius sinistrè
interpretan-
tur & car-
punt.*

lumniati sunt sanctissimum virū abdomini de-
ditum, totos dies popinas exercere, seq; ade-
brietatē vsq;, nefanda ingluuie, sub magna pio-
tatis specie, ingurgitare, Hæc cum fraudulento
animi dolore ad Felicem Treuirorum anisti-
tem detulissent, atq; obnixè per speciem simu-
latæ pietatis rogarent, vellet in hominem per
multa flagitia vagatē maturè animaduertere,
Episcopus, missis confestim ijsdem summa cum
auctoritate delatoribus, Goarem adducipræce-
pit; fuere illi singulari humanitate ac beneuolē-
tiæ significatione à viro sancto excepti; at quo-
niam terminus diei imminebat, nec iter statim
arripere poterat, eos ea nocte detinuit, & quan-
quam pestiferum virus animorum eorum non
ignoraret, appositis tamen dapibus pro labore
illos viæ benignè refecit. Ipse verò, pro more,
in Diuinis laudibus pernoctans; ortu quāprimū
luce, cū Deo Psalmodiæ & orationū vota persol-
uisset, tum demum Missarū solenni; deuotè im-
pleuit; ac deindè discipulo præcepit, quatenus
hospitibus, sibiq; prandiū, vt posset, instrueret.
Verū illi cū tota mente in struēdis viro sancto
insidijs excubarēt; vt mandari audiērent mensā,
antè horā refectionis Ecclesiæ cōsuetudine rece-
ptā, sterni; mox quasi grādis piaculi indignitate
cōmoti, grauibus admodum verbis in eū inuecti
sunt, quod legitimū & canonicum manducandi
tempus præueniret; quasi pluris, cibū potumque
quā Ecclesiæ laudabilē morē faceret. Ad quæ
vir sanctus ita respondit, vt intelligere possent,
regnū Dei nō esca & potu, sed pace, iustitia &
charitate cōstitui: neq; tā in cibo sumēdo tardi-
tatē, quā temperantiā & modū requiri. Roga-
bat

bat eos deindè, vt vel ideò maturiùs sese reficerent, ne itineris labore fatigati in via succùberent: Illa siquidè non ventris sed beneuolentiæ & charitatis causa à se fieri. Illis præcisè recusantibus, & reatū supplicio dignū esse clamantibus, nunciatur viro sancto peregrinū præ forib⁹ stare. Quo audito, ilicò sanctus exiliens pauperè excepit, appositāq; mensa, cibū vnā cū peregrino sumpsit. Tūm verò vehemētius indignati executores, Goarē manifesti criminis reū pronunciare, simulq; ingenti cū festinatione equos sternere, vt sinè mora apud eū, à quo missi fuerant, innocentē infimularent. Ne tamen in via rerum inopia pressi periclitaretur, alimentā à viro sancto, vel ingratis etiā benefacere paratissimo assumpserunt. Iamq; bonā itineris partem emēsi, ponē sequente Goare, cum vehementer esurire, tantāq; lassitudine quantam experti essent nunquā, affici inciperent (inter hæc viro Dei laudibus & psalmis intento) vt corpora sua reficerent, ad vicinum quēdam riuulum deflexerunt. Cumq; è fonte aquas haurire, & escas è sacculis depromere vellent, aquæ protinùs fugitiuæ diuinam manifestè vindictam nunciāunt, & sacculialimentis vacui malitiā eorū redarguerūt. His perturbati quid agerent prorsus ignorabāt; cumq; lassitudo excreueret, Albiuin⁹ ex equo in animi deliquium prolapsus, Adaluino socio ingentē formidinem incussit, adeò vt protinus, agnito vtriusq; delicto, supplex ad Goarem moribundo socio vitam impetraturus, accurreret. Tum vir sanctus, memor præcepti Dominici, quo inimicos diligere præcipimur, & his qui nos oderunt benefacere, omniq; beneuolētia

*Hospitalitas
eius quantā*

*Item eius in
emulos be-
nignitas.*

*Vt idcelestis
eos persequatur.*

Matth. 5.

pro-

1. Ioan. 3.

Coloss. 3.

*Cervas in-
bet stare, &
earum lacte
moribundos
sanat.*

*Calumnia E-
piscopi in S.
Virum.*

*Ad Solis ra-
dium suspen-
di cucullam
suam.*

prosequi; Fili, inquit, recordari oportuit, quia Deus charitas est, & qui manet in charitate, in Deo manet & Deus in eo. Proinde cum me hodiè cibum vobis solo Christi amore offerentè, & ipsum percipientem vidistis, non debueratis charitatis officium recusare, & sanctitatem ex nudo cibo potuque stultè atque impiè metiri, discite igitur vel nunc, diuina correptione admoniti charitatem, quæ est vinculum perfectionis, amplecti. Dum hæc loqueretur, mox tres ingentis formæ cervas conspexit; quas inuocata S. Trinitatis virtutè consistere iussas manu apprehendit, earumque vbera mulgens, ex lactis copia languètes recreavit. Indè brutis rursus abire iussis, vim fugitivi fontis cohibuit, & cibos antea in sacculis non inuentos restituit; miserosque ad tanti miraculi magnitudinem stupètes abundè refecit.

Post hæc multa luce Treuiros delati, cuncta ex ordine Episcopo retulerunt, qui rerum gestarum invidia commotus, coepit sibi adstantibus dicere, Goarem magica arte & maleficijs imbutum eiusmodi patrare, nec in illo aliquod veræ virtutis indicium existerè posse, qui carni & ventri subditus, totos dies epulas sectaretur. Interea vir sanctus, confidente cum suis Episcopo, ingressus cum hinc indè prospiceret, ut cucullam suam appenderet, fortè vidit Solis radium per angustum domus foramen penetrantem; quem vestem ligneum ratus præclarè suspendio cucullæ suæ accommodavit, adeò ut antistes, rei admiratione defixus, hominem præstigiatorè & magū palā clamaret propiusque accedere & rationem suorum operum reddere manderet.

daret. Et quidem vir sanctus solo optimæ conscientie testimonio fretus simpliciter se artis magicæ prorsus ignarum esse respondit, mirabiliaque à se gesta non virtute propria, sed solius Dei virtute & bonitate ad hominum salutem ac cetera ex pura charitate acta testatus est.

Hæc illo dicente, quidam Clericorum Leobigius nomine, exposititium infātem trinotialem in vlnis sublatum, Episcopo & Ecclesiæ (vt moris erat) attulit. Quo viso, Episcopus, Nunc, inquit, virtutis tuæ experimentum capiemus, an opera tua Deo nitantur auctore. Igitur huius infantuli parentes nobis manifesta, quò innocentie puritatiq̃ tuæ, quam iactitas, fides ab omnibus adhibeatur. Si recusas, vel minimè possis; & magus, & maleficus capitalem sententiam excipies. Tunc vir beatissimus contristari vehementer, & affligi; negavitque ea sua, qui se peccatorem, sciret, opera esse, sed sanctorum miracula. Cum verò Episcopi præceptum subterfugere non posset, tota mente ad preces & lachrymas conuersus, supplices ad Deum manus extendit, ac tandem expleta oratione ad baiulum infantis accedens, quot noctium infans esset, quæsiuit. Illo trium noctium esse respondente, Te igitur, ô sancta Trinitas, (inquit Goares) inuoco, teque ô infans, per eandem sanctissimam Trinitatem adiuro, vt genitores tuos nominatim & clarè designes. Tunc infans, protenta ad antistitem manu, absolutissimo sermone respondit; Iste est pater meus, Rusticus Episcopus; & mater mea Flauia nuncupatur. Sic iustissimo Dei iudicio, dum in seruum Domini Episcopo-

*Exposititij
infātes olim
Ecclesiæ &
episcopo of-
ferri sole-
bant.*

*Iniusta E-
piscopi in
virum Dei
sententia.*

*Iusto Dei iu-
dicio, Epif-
copus osten-
ditur parens
infantis ex-
posititij.*

Episcopus calumnias molitur, manifestè qualis esset cunctis innotuit. Itaq; ubi se proditum vidit, incredibili pudore suffusus ad sancti viri pedes procidit, eiusque sanctitatem sinè fine admirans, suam ipse impietatem impudicitiamq; damnauit. At verò Goares stupefactus, & grauissima ex imo corde ducens suspiria, profusis lachrymis Episcopum plangebatur, hortabaturque, vt statim inflictum ab aduersario vulnus, dignis poenitentiae medicamentis sanaret.

*Sigebertus
Rex franco-
rū clauit*

*Anno Domi-
ni 565. & se-
quentibus,
Teste C. Bar.
To. 7. Ann.*

*Sigebertus
rex ei Epif-
copatum of-
fert Treue-
rensem, &
ipse constan-
ter recusat.*

Inter ea, fama horum omnium celebri admodum sermone ad Sigebertum regem perlata est, qui missis legatis eū accersendū curauit: moxq; accitum de rebus ab eo gestis per ordinem interrogat. Ad quæ vir sanctus respondere noluit, ne aditum ad iactationē popularem quærere videretur. Rege verò ea taciturnitate commoto, ac precipiente vt responsa daret, necessitate cōpulsus petijt ab ipso rege, vt quemadmodum res gestas audisset, ediceret. Quo rerum gestarum fidem ad se delatam explicante, beatus Goar subiungit; Obedientiam negligere nō debeo, nihil tamen aliud ex me audies; quàm quod ipse dixisti; Tum Rex admiratione repletus, palàm omnibus, quæ de sancto agnouisset, enarrauit. Fuit continuò ab omnibus acclamatum, Goarem dignum esse, qui expulso Rustico, Treuironum cathedram occuparet. Ille verò mœrere & angere, Regisq; imperium grauius ferre, ac palàm etiam profiteri mori sibi satius esse, quàm viuentis Episcopi sedem arripere. Non esse lapso negandū poenitentiae locū; omniū in celis regē esse, qui, de singulis iudicet; à quo vt velit ipse Rex

pea-

peccata sibi dimitti, sic debeat Rusticū permittere, vt ex illo suorum actuum veniā sedulus expectat; non esse tam facilē deiiciēdum officio sacerdotem, quādō omnes mortales natura fragiles, ad peccādum sint ex carnis infirmitate procliuēs. Ad quā rex itā respondit, vt vir sanctus intelligere posset, se episcopalem dignitatē nullo modo declinare posse.

Prudēter admodum excusat lapsum Episcopi.

Tūc Goar vbi regis animum immobilē vidit, cū lachrymis viginti dierū inducias petijt. Quibus facilē obtentis, ad cellulam suam abiit, seque confestim in orationem prosternens Dominum deprecari coepit, vt à tanto onere liber in abditi conscientiae reliquum vitae tempus trāsigere concederet. Cumque in his precibus persistens, multis se lamentis affligeret, valida febre ex Dei voluntate correptus, annis cōtinuò septem longo corporis incommodo ita fatigatus est, vt neque regis cōspectū, multō minus dignitatē oblatam subire posset. Interim toto illo temporis decursu orationi vacabat, & assiduo lachrymarum imbre populi & maximē Rustici antistitis peccata deflebat. Itaque euoluto septē annorum spatio, Sigebertus de salute viri sollicitus, alios aliosque destinauit legatos, qui eū honorificē ad se deducerent. Sed vir sanctus post illos septem, quos memorauim⁹ annos, triēnio & mēsibus tribus in infirmitate & Dei laudibus exactis, plen⁹ dierum bonorumque operū ex corporis ergastulo in cælos migravit. Funus fuit ab Agrippino & Eusebio egregijs Christi sacerdotibus, alijsque insigni nobilitate viris, summo cum honore & reuerentia eodē in loco & Ecclesia, quā ipse construa-

Obtinet à Deo ne fiat Episcopus.

Decedit à Vita.

stru-

80 VITA ET MART. S. GODOLEVAE

*Claret exi-
mij miracu-
lo post obitū.*

struxerat, conditum : vnde tamē post multos annos in aliam nouam Basilicam trāslatum est. In qua multa per eius merita fiunt assiduē miracula; multa infirmis prāstantur beneficia: quā nos, nimia eorum prolixitate absteriti, hīc referre super sedemus.

*Vide Ioan.
Molanum In
Annot. Mar-
tyrologij v-
suardi & in
Indiculo SS.
Belgij.
6. Iulij.
Patria & Pa-
rentes S. Go-
doleuæ.*

VITA ET MARTIRIVM S. GODOLE-
uæ, ex ea quæ scripta est per Drogonem Monachū
& Sacerdotem Gestellensem; qui ex testibus ocu-
latis cunctas habere testatur. Passa est anno sa-
lutis 1070. teste Ioan. Mola.

*Despondetur
Bertulpho.*

BEATA Godoleua in Boloniensi territo-
rio, pago qui Londefort dicitur, patre
VVifrido, matre verò Ogina, honestis &
honoratis orta parentibus, generis nobilitatem
moribus & vitæ sanctimonia præclarè illustra-
uit. Porro præter egregias animi dotes, fuit et-
iam insigni formæ elegantia & corporis pulchri-
tudine: nisi quod maligni quidam in ea capillos
nigros & eiusdem coloris supercilia vitupera-
re potuerint. Cū igitur exactis pueritiæ annis,
iustum ætatis robur attigisset, à multis in coniu-
gem expetita, tandē Flandro cuidam Bertul-
pho nomine, vt nobilissimo ita & impientissi-
mo, summa parentum voluntate despōsata fuit.
Is verò quanquā antea incredibili eius amore
incensus nullum non mouisset lapidem, vt cu-
pitis eius amplexibus frueretur, postquā ta-
men ad suas eam traduxisset ædes, fraude ma-
ligni hostis ita repentē animo immutatus est,
vt cane, peius & angue eam odisse videretur. Ei
verò